

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 17. Rectè scriptum à Donato, his verbis, Hoc age, silentium & attentionem imperari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

*Abstinentiam cibi, alias vini. Dele illud, alias viu, dic
enim aoritav. Apud Tacitum libro x i. ab excella D
ui Augusti: *Vi sacrificates vel insanientes Bacche. Vnu
nosu facilè dixerimus: alterum certè παρέλει. Apud e
dem libro x i i i. Audiretur hinc Germanici filia, iude
lis rursus Burrus. Liber vetus: inde deuiliis rursus au
rus. legendum, inde debilis Burrus. debilem autem
cat, quia trunca erat manu: vt statim subiicit. Ap
eundem libro x i i i i. Per insidias seruiles, quas non
prohibuit, aut prodidit. delendū illud, aut predidit. Ap
Plutarchū in Theleo: ἐπεισεγεύσονται διντάτων το
νουγγεάδας. delendum illud, ή διντάτων, Parcam plu
congerere: ne ipsa copia lectoribus molesta sit.**

*Rectè scriptum à Donato, his verbis, Hoc age, &
lentium & attentionem imperari.*

C A P V T X V I I .

DONATVS in Phormionem Terentij scriptum
hoc loquendi genere, hoc age, silentium immo-
rari. Gabriel Faernus, homo Latinæ quidem
non ignarus, sed Græcæ profsus expers: neque hoc
trahendi studio dico: ita esse sciunt, quibus illæ ob-
fuit: neque id ipse diffitebatur: ne poterat quidem
igitur hoc, quia nusquam alibi legerat, ferre non
tuit: & vt erat ingeniosus, confugit ad illud suum
diceret in veteribus libris Terentij scriptum fuisse
age *st.* sed vnam aut alteram litteram etrasam
& verba illa Donati ad illud *st.* non ad verba
age pertinere. Credo hoc acutè excogitatum esse
agnosco ingenium hominis, non tantum quid in
tustis exemplaribus scriptum esset, legere soli, in
diuinare etiam quid *Cæleste* fuisse. Sed quia tan-
sum, quam ut illam tantam celeritatem ingenio
podam
nuntiatur,
aperetur
de auctoritate
immunis
esse. E
pro negatione
argumentum
potest h
gumentum
tralegium
Vnglia
esse aie
egantur
enim
sic cuius

sequi possim: continebo me intra septa, & contentus
etius quæ ab aliis confirmata reperio. Videor autem
legisse, in sacris imperari solitum silentium his ver-
bo-fanere linguis. & Græcè σῆμα πάσι ἔστω λέπες. & eadem
de causa clamari solitum, hoc age. & hoc puto dicere
non malum auctorem Plutarchum in Numa: ἦν οὐχ οὐχιος
τοιαζη τοιαζη στρατος ουτε, οταν οὐχιον τοπος οπριον, η διδιας
τοιαζη, θοδον, ον εγιε. Hoc igitur tenebo: cutam legen-
dia que erasa sunt, perspicacioribus delegabo.

Confirmatum quod de Aristotele & Hippodamo in su-
perioribus scriptum est aduersus frigidam defensionem
eius qui quod ipsem ignorauit, aliis pro certo & explo-
rato obtrudere voluit. CAP. XVIII.

SCRIPPERAM, non satis bona fide versatum Ari-
stotelem videri in Hippodami rep. reprehenden-
da: idque cognosci posse de quibusdam ipsius Hip-
podami fragmentis qua: apud Stobæum extarent. Ex-
istit, qui decennio post, Aristotelis defensionem sus-
cepit: inquit eius rei historiam ignorasse diceret:
ut hoc autem planum factutum, fideliter, ut docebat, se
unum philosophum in toto illo negotio præsti-
tisse. Expectabam igitur, ut ipse quoque se in suscep-
to negotio fideliter præstaret: & quando me inani
argumento usum dixerat; solidis ipse ac graibus ar-
gumentis in mea opinione refutanda vteretur. Re-
sponso historiam quidem nullam: argumenta autem
malitia, ut ea dum refello, videar mihi cum Aenea
Virgiliano persequi tenues sine corpore vitas. Alium
autem ait Hippodamum, cuius multa apud Stobæum
sequuntur, alium qui ab Aristotele reprehenditur. Il-
lum enim italicum, hunc Misenium fuisse. Vellem
succinctius veteris scriptoris testimonium protulisset, à
d 2 quo

Interpretatione